

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 września 2020 r. – PAO Rosneft Oil Company, dawniej NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, dawniej RN-Shelf-Dalny Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO / Rada Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisja Europejska

(Sprawa C-732/18 P) ⁽¹⁾

[Odwolanie – Środki ograniczające przyjęte ze względu na działania Federacji Rosyjskiej destabilizujące sytuację na Ukrainie – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Umieszczenie nazw skarżących w wykazie podmiotów, do których mają zastosowanie środki ograniczające]

(2020/C 423/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: PAO Rosneft Oil Company, dawniej NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, dawniej RN-Shelf-Dalny Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO (przedstawiciel: L. Van den Hende, advocaat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M.-M. Joséphidès i B. Driessen, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo L. Havas, J. Norris i A. Tizzano, następnie L. Havas i J. Norris, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Rosneft Oil Company PAO, RN-Shelf-Arctic OOO, RN-Shelf-Far East AO, RN-Exploration OOO i Tagulskoe OOO pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Association française des usagers de banques / Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-778/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Usługi płatnicze w ramach rynku wewnętrznego – Dyrektywa 2007/64/WE – Artykuł 45 – Dyrektywa (UE) 2015/2366 – Artykuł 55 – Wypowiedzenie umowy ramowej – Dyrektywa 2014/17/UE – Umowy konsumenckie o kredyt związane z nieruchomościami mieszkalnymi – Artykuł 12 ust. 1, art. 12 ust. 2 lit. a) i art. 12 ust. 3 – Sprzedaż wiązana – Sprzedaż łączona – Dyrektywa 2014/92/UE – Rachunki płatnicze – Artykuły 9 – 14 – Przeniesienie rachunku – Zobowiązanie do otrzymywania wypłaty wynagrodzenia na rachunek płatniczy prowadzony przez kredytodawcę (umiejscowienia dochodów) przez okres wskazany w umowie kredytowej w zamian za zindywidualizowane korzyści – Czas trwania obowiązku – Utrata zindywidualizowanej korzyści w przypadku wcześniejszego zamknięcia rachunku]

(2020/C 423/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Association française des usagers de banques

Strona przeciwna: Ministre de l'Économie et des Finances

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumentkich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającej dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, które pozwalają kredytodawcy nałożyć na kredytobiorcę przy zawieraniu umowy o kredyt związany z nieruchomością mieszkalną, w zamian za przyznanie zindywidualizowanej korzyści, obowiązek umiejscowienia całości wynagrodzenia lub podobnych dochodów na rachunku płatniczym otwartym u kredytodawcy, niezależnie od kwoty, harmonogramu i okresu spłaty kredytu. Natomiast przepis ten należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi okres wymaganego umiejscowienia dochodów, jeżeli nie dotyczy ono całości wynagrodzenia kredytobiorcy, może wynosić dziesięć lat lub cały okres obowiązywania umowy o kredyt, jeżeli jest on krótszy.
- 2) Pojęcie „opłat” w rozumieniu art. 45 ust. 2 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE, art. 55 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE oraz art. 12 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono utraty zindywidualizowanej korzyści zaoferowanej kredytobiorcy przez kredytodawcę w zamian za otwarcie u niego rachunku bankowego w celu umiejscowienia dochodów przy zawieraniu umowy o kredyt, spowodowanej zamknięciem tego rachunku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 11.2.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Stichting Schoonzicht / Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-791/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Nieruchomości nabyte jako dobra inwestycyjne – Odliczenie podatku naliczonego – Korekta wstępnego odliczenia – Jednorazowa korekta całości tego odliczenia w następstwie pierwszego wykorzystania danego dobra – Okres korekty]

(2020/C 423/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stichting Schoonzicht

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën